

РЕШЕНИЕ

№ 19261

гр. София, 05.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 03.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **4689** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на К. Н. В., чрез адвокат В. Д., срещу мълчалив отказ на кмета на район „Слатина“ – Столична община да предостави административна услуга по молба вх. № РСЛ25-ГР94-1318/17.03.2025 г.

В жалбата се излагат съображения, че са налице всички условия за предоставяне на исканата административна услуга, но към настоящия момент липсва произнасяне от страна на органа. Претендират се разноси.

Ответната страна - кметът на район „Слатина“ – Столична община, чрез процесуалния си представител, изразява становище в условията на алтернативност за недопустимост и неоснователност на жалбата. Поддържа, че към момента не е формиран мълчалив отказ от страна на органа. Поддържа, че не са открити имотите, които са посочени в молбата – декларация. Счита, че административната услуга е изпълнена. Претендират се разноси и се прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

След като прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред кмета на район „Слатина“ – Столична община е образувано по подадена молба вх. № РСЛ25-ГР94-1318/17.03.2025 г. от К. Н. В., с която е поискана заверка на молба – декларация по обстоятелствена проверка по чл. 587 ГПК за поземлен имот с идентификатор 68134.707.512 по КKKP и построените в него сгради, с административен адрес [населено място], [жк], ул. „511 – та“ № 23.

Приложена е молба – декларация, в която подробно са индивидуализирани следните обекти: ПИ с идентификатор 68134.707.512 и сгради с идентификатори 68134.707.512.1, 68134.707.512.2, 68134.707.512.3, 68134.707.512.4, 68134.707.512.5 и 68134.707.512.6.

Приложени са скици за поземления имот и сградите, които са издадени от СГКК – [населено място]. Също така са приложени нотариални актове за собственост на идеални части от процесните обекти и удостоверение за наследници.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е насочена срещу подлежащ на оспорване административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 АПК. Издаването на удостоверения от страна на общинската администрация, изразяващи се във вписването на подлежащи на удостоверяване обстоятелства в молбата - декларация, която се представя пред нотариуса при извършване на обстоятелствена проверка, представлява административна услуга по смисъла на § 1, т. 2 ,буква „а“ от Допълнителните разпоредби на Закона за администрацията. Съгласно чл. 21, ал. 3 АПК волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения, както и отказът (изричен или мълчалив) да се издаде такъв документ, представлява индивидуален административен акт, подлежащ на обжалване пред съд, ако засяга права или законни интереси. В тази връзка отказът (изричен или мълчалив) да се предостави исканата административна услуга носи белезите на индивидуален административен акт, с който се засяга неблагоприятно правната сфера на заявителя, поради което подлежи на съдебен контрол.

Жалбата е процесуално допустима, подадена от лице с правен интерес като заявител пред административния орган и в срока по чл. 149, ал. 2 АПК.

Не се споделят доводите на ответника, че е предоставена услугата и не е налице мълчалив отказ. По делото не се представиха доказателства, от които да е видно заверяването на молбата – декларация. В тази връзка в 7-дневния срок по чл. 57, ал. 2 АПК, започващ да тече на 17.03.2025 г., органът не се е произнесъл, при което е формиран мълчалив отказ по искането за предоставяне на административна услуга.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 587, ал. 2 ГПК, ако собственикът не разполага с доказателства за собственост или ако те не са достатъчни, нотариусът извършва обстоятелствена проверка за придобиване на собствеността по давност чрез разпит на трима свидетели, посочени от кмета на общината, района или кметството или от определено от него длъжностно лице, в чийто район се намира недвижимият имот. Свидетелите се посочват по указание на собственика и трябва по възможност да бъдат съседи на имота.

В настоящия случай производството пред кмета на район „Слатина“ – СО е образувано по искане за предоставяне на административна услуга, която се изразява в заверяване на молба – декларация по обстоятелствена проверка по чл. 587 ГПК за конкретно посочени обекти.

В това производство е необходимо кметът на общината да посочи трима свидетели по указание на молителя (по възможност да бъдат съседи на имота) и да удостовери, че имотът не е общинска собственост във връзка със забраната на чл. 86 от Закона за собствеността. Компетентността на административния орган се свежда единствено до посочване на трима свидетели и до проверка на обстоятелството дали въпросният имот и сградите са общинска собственост. По тези съображения органът действа при условията на обвързана компетентност и дължи произнасяне по заявеното искане, след като извърши служебна проверка за относимите обстоятелства.

Административният орган не е компетентен да се произнася по въпроса за кои лица са налице предпоставките за придобиване на правото на собственост – нито в това производство, нито по принцип, защото по това обстоятелство може да се произнесе единствено нотариус в

производството по чл. 587 и сл. ГПК, т. е. нотариусът проверява дали молителят е придобил правото на собственост върху имот въз основа на придобивна давност, който извод се прави въз основа на наличните писмени доказателства и разпит на трима свидетели, посочени от кмета. Произнасянето по тези въпроси включва в себе си и произнасяне дали имотът, респ. част от него е общинска собственост, ако е посочено това от кмета.

Органът е надлежно сезиран по реда на чл. 29, ал. 1 и ал. 2 АПК, тъй като е подадено писмено искане, което съдържа имената и адресите на заявителя и е налице надлежно описание на имота и сградите, чрез посочване на техните идентификатори в КKKP. Изцяло несъстоятелни са доводите, че не са открити имотите, посочени в молбата – декларация. Същите са посочени с идентификатори в КKKP, а това е достатъчно за тяхната индивидуализация. В молбата – декларацията е налице надлежно описание на имота и сградите в него, което позволява тяхната индивидуализация. Това е подкрепено с приложените скици на имота и сградите.

В случай, че имотът или сградите са общинска собственост, органът няма право да отказва предоставянето на исканата административна услуга, а следва да отрази тези обстоятелства в молбата – декларация, като посочи, че е общинска собственост. Посочената от органа информация не обвързва нотариуса при преценката дали е налице придобивна давност, тъй като само той е компетентен да издаде констативния нотариален акт, респ. да провери дали е налице заявеният придобивен способ.

Горното налага извод за незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ, поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК следва да се отмени. Преписката следва да се върне на органа, който в 7 – дневен срок да предостави исканата административна услуга, като удостовери дали процесните имот и сгради представляват или не общинска собственост, както и да посочи трима свидетели по указание на молителя по възможност да бъдат съседни на имота (не е задължително), за което следва да се събере информация.

По разноските

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на оспорващия следва да се присъдят разноски размер на 10 лева за държавна такса. По делото е приложен договор за правна помощ, от който се установява, че е заплатен адвокатски хонорар в размер на 1200 лева, тъй като същият има характер на разписка за изплатената сума.

Основателно е възражението за прекомерност на адвокатския хонорар. Съгласно чл. 78 ГПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 ЗА. Според чл. 36, ал. 1 ЗА адвокатът има право на възнаграждение за своя труд, а според чл. 36, ал. 2 ЗА размерът на възнаграждението трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа.

Делото не е сложно от фактическа и правна страна, тъй като е събрани малък брой документи като доказателства, а за разрешаването на казуса не е необходимо обсъждането на множество правни норми. В чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа е посочено, че минималният размер на адвокатския хонорар е 1 000 лева за дела без материален интерес. Следва да се посочи, че липсват доказателства за регистрирането на адвоката по ДДС. По тези съображения претендиращият хонорар следва да се намали на 1 000 лева.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на район „Слатина“ – Столична община да предостави административна услуга за заверка на молба – декларация, за което е подадена молба вх. № РСЛ25-ГР94-1318/17.03.2025 г. от К. Н. В..

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за произнасяне по молба вх. № РСЛ25-ГР94-1318/17.03.2025 г. на К. Н. В. в 7 – дневен срок съобразно мотивите на съдебния акт.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на К. Н. В. сумата в размер на 1 010 лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: